BIBLIOTECA MARCEL·LÍ DOMINGO
Recull de premsa local i comarcal

EL FUTUR DEL CASTOR **Un jutge de Castelló diu que es va autoritzar la construcció en uns terrenys rústics incompatibles i es va excedir l'edificabilitat**

Un jutge obre la porta al desmantellament de la planta terrestre del projecte Castor

➲ Escal i l'Ajuntament de Vinaròs recorren contra una sentència que declara nul·la la llicència urbanística

➲ El demandant o, en el seu defecte, la Plataforma del Sénia n'exigirà l'enderrocament si la justícia és reafirma

La planta terrestre del Castor, al municipi de Vinaròs però més a prop del nucli principal d'Alcanar.

TERRES DE L'EBRE *Redacció / Ò.M.J*

Les instal·lacions del Castor estan oficialment en hibernació, en contra de les exigències d'una bona part del territori, que en reclama el desmantellament després de la pífia que va suposar el controvertit projecte, però ara una sentència del jutjat contenciós administratiu de Castelló obre la porta al desballestament de la planta terrestre Ignacio Pérez, concebuda per tractar i comprimir el gas emmagatzemat sota el mar abans d'incorporar-lo a la xarxa de gas. Segons el jutge, la llicència d'obres atorgada per l'Ajuntament de Vinaròs a finals del 2009 no s'ajusta a la legalitat, ja que es va autoritzar la construcció en uns terrenys rústics que urbanísticament no eren compatibles sense una declaració especial i, a més a més, es van superar els límits d'edificabilitat.

El jutge hauria fet seus els arguments de l'empresa demandant, Río Cenia SL, i de la Plataforma en Defensa de les Terres del Sénia, en el sentit que la planta hauria d'haver estat construïda en algun polígon industrial de Vinaròs. Segons recull l'ANC, el magistrat defensa que les diferents estructures del projecte Castor s'han de tractar per separat i, en aquest sentit, no reconeix la planta dins la xarxa bàsica de transport de gas natural, un supòsit que l'hauria eximit de la llicència municipal, i recorda que una activitat industrial en terrenys rústics exigia a l'empresa l'obtenció de la Declaració d'Interès Comunitari per part de la Generalitat valenciana. Més encara quan la instal·lació no disposava de pla especial per part de les autoritats urbanístiques i perquè la seua construcció no estava regulada en un pla d'acció territorial.

La mateixa sentència també certifica la vulneració de preceptes urbanístics per un excés d'edificabilitat, d'entre 63 i 116 metres quadrats segons si es té en compte el projecte o el plec de condicions de la llicència. En qualsevol cas, un excés, que també és aplicable, segons el jutge, a la infracció de la normativa d'alçades, en el cas de tanques metàl·liques que arriben als tres metres d'alçada pels dos metres de màxim que imposa la normativa.

La Plataforma del Sénia ha recordat que l'empresa Escal UGS, promotora del magatzem i participada majoritàriament per ACS, la constructora de Florentino Pérez, va presentar la sol·licitud de llicència d'obres a l'Ajuntament de Vinaròs, aleshores governat pel PSOE, el 23 de desembre del 2009, i el mateix dia, l'arquitecte municipal va emetre'n un informe favorable. Només cinc dies després, la junta de govern local aprovava amb urgència la concessió de la llicència d'obres a favor de l'empresa.

Un dels portaveus de la Plataforma, Evelio Monfort, ha confirmat a través de fonts de la firma demandant que tant Escal UGS com l'Ajuntament de Vinaròs haurien presentat un recurs contra la sentència davant el Tribunal Superior de Justícia del País Valencià. Monfort, però, anuncia que en el moment en què la sentència siga ferma en el mateix sentit, Río Cenia o, en el seu defecte, la mateixa Plataforma, n'exigirà l'execució, és a dir, l'enderrocament de la planta. La Plataforma ho valora com la millor fórmula dissuassòria de la incertesa que genera l'existència de la planta, ja que més d'una vegada havia alertat del risc que, encara que el Castor com a tal no reobra, si li acabe trobant un altre ús industrial potencialment perillós. ■

Escal UGS encara diu que va perdre diners

■ El president d'Escal UGS, Recaredo del Potro, va parlar per primera vegada públicament després de la renúncia a l'explotació de la concessió del Castor, la qual cosa ha permès a l'empresa cobrar una indemnització pública de 1.350 milions d'euros, en el reportatge que el programa de TV3 *30 Minuts* va dedicar a l'esperpèntica resolució parcial del Castor. En aquest testimoni, Del Potro afirma que, en qualsevol cas, tenint en compte les despeses de refinançament durant la tramitació i execució del projecte i el fet que els accionistes encara han hagut de posar més de 50 milions d'euros per pagar als creditors 1.400 milions, Escal ha perdut diners: uns 100 milions, afirma l'empresari. El documental va repassar l'evolució del Castor des dels seus orígens, amb capital canadenc abocat a buscar un soci espanyol, cas d'ACS, que li aplanés l'accés al crèdit, el bon tracte de part de l'administració espanyola i la construcció efectiva de les instal·lacions del Castor, en la qual, segons la televisió pública catalana, van participar un centenar d'empreses subcontractades d'una vintena de països. La peça audiovisual recull també el testimoni del ministre socialista que va signar el polèmic decret de concessió que obria la porta a la recent compensació econòmica en cas de renúncia, Miguel Sebastián, que es justifica dient que el decret ja estava cuinat quan ell va arribar al govern i admet una probable responsabilitat compartida entre l'emissor de la declaració d'impacte ambiental, feta en temps del ministre Clos i que no va exigir cap previsió d'activitat sísmica, i l'empresa Escal, en aquest cas per haver triat una mala ubicació, segons l'exministre. També és destacable el testimoni del geòleg Josep Giner, que atribueix els terratrèmols a una mala previsió de les característiques geològiques del magatzem i, en la mesura que aquestes es mantindran durant milers d'any, augura que el Castor no podrà entrar en operació industrial com a magatzem de gas. ■

Font: biblioteca.tortosa.cat